gidemiyorum

Nagihan Sultan Coşkun

beni beni tuzlayın!
yer ve gök arasında bir yerde
konstantinopolis cumbalarında
topuklarım su toplayasancıya
umursamaz taksim yokuşları
şölenin ortasına atılan altın elma
şehrin gözlerindeki pembeliği aldım
uçmayı sevmeyen kanatların gölgesine
hayır kirpiğin kenarını kıvırmış bu bakış yeterli
bana gitmelere

üfleyin beni!
kordon ile çene bağı arası zamana
ilk çığlığın kadife kucağından pıtrak dolu hhh sesine
inadına ölçer bazen füturu sarıp kundağa sokoloviç evleri
menzil uzad ı ğ ı nda sevginin yeşili bayatlarmış
yanağını okşayan bi basarsa tokadı
pamuk şeker suya mı düştü, ah ki ne ah
inler kıymık yerleri nefesinin eğirtisinden
başlar hikayeler kalemin ucundaki dumanla
ayağın ucunda bir imge mır mır
yazılar kaçar dumandan yastıkla
göz kesesindeki kahve damıtır tuzunu
ağla yavrum ağla

sarın beni! sarpa sarpa
ademin bastığı ilk yutkunma ile bağını koparan şeytana
koş! tadına varalım bayılsak mı dağı aralayan sarışına
külahla yakalayalım olmadı bir kement yahut olta
kelvin sıcaklığı haset çizgisini emer koca kaya
küp küp sırtlanan alevler ya turkuaza berzahsa
kedi buzu tutan keşkelerim yol bulupakar kalderada
gül mü dökülen şu başıma
kokunu yakama iliştir, koriyolis kimin umurunda

kahlibozcuck.com

"gidemiyorum", Nagihan Sultan Coşkun, iç/in bb, No: 103 HorsSérie - Ayrık Sayı - Special issue [10.2024]